

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 250; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se inapoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

ac 1 și 2 garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 80 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Cultura lor și noi.

(Sl.) Se poate, chiar admitem bu-
curos, că *Wlassics*, chemat fiind de
cătră „caporalul de panduri al țării“
să diriguiească biserica și școala, să
„malțe“ cultele bisericesti și învățăm-
mentul, — își dădea seamă de starea
acestora, cuprinsă în vorba lui „*Ma-
gyarország*“ de la 5 Iunie a. c., despre
„zevzeceii culturale“. Se poate; căci
în momentul venirii sale în capul a-
cestor treburi, el rostise încă un cuvânt
devenit ridicol de celebru prin bom-
basticismul său, anume: că vrea să
răspândiască și să realizeze „cultul
moralei mai înalte pe terenul vieții
publice“ (a *közéleti magasabb erkölcs-
tan kultuszát*.) Dar', ca ori-și-cărui
alt nepricepătoriu sau înșelătoriu, pus
la un post, ce nu i-se compete, i-s'a
intemplat și lui *Wlassics*, îndată la in-
ceput, că a săvârșit o faptă, care
dădă de gol priceperea sa, publicând
în foaia oficială, o „scrisoare de mul-
țumită“ cătră o cântăreață de la un
tingl-tangl sau *café-chantant*, numai
pentru că dumnia-ei a arangeat, ba
chiar numai și-a dat concursul la un
concert în folosul unei școli de fete.
Lumea a ris cu hohot de această
zevzeceie a culturii, dar' *Wlassics*
totuși era și este până astăzi incre-
dintat, că a procedat conform lozin-
cei sale suspomenite.

Descoperindu-și astfel aptitudinile
pedagogice-culturale, nu ne prinse de
loc mirarea, că „cultura zevzecească“
voeste să o prefacă în cevași mai
europenească, însă pe aceeași cale
ridicolă ca și predecesorii săi, re-
formând „învățământul național“, în
sensul șovinisto-maghiarizator și cultul
politico-religionar, în școli și biserici,
în aceeași direcție.

Cei-ce se 'ucurau mai mult de ve-
nirea lui în capul treburilor școlare-
bisericești, erau Jidanii. Asta e omul
nost' cel mai ales! — se gândeau,
și nu s'au înșelat. *Wlassics* e ade-
văratul ministru al învățământului și
al cultelor jidano-păgâne, idealul duș-
manilor învățătorei propovăduite de
Restignitul și al ignoranților în ale
pedagogiei.

Inchipuit așadar' pe nepriceperea
sa în ale învățământului, întimpinat
și slăvit cu osanele Ovreilor și pa-
trioților, *Wlassics* a promis în de-
cursul tîmbălăului millenar, că va în-
fința mai întâiu vre-o 5000 de școli
de stat, ear' mai târziu va statifica
toate școlile confesionale. Ba și
mai mult, precum știm, a pus pe
timpul conferențelor ce le țineau la
începutul lunei curente dascălii un-
guri în Budapesta, pe câțiva să-l pro-
voace de a statifica preparanțiile con-
fesionale. Deputațiunii ticluite anume
să-i aducă decisiul „zevzeceilor culturale“,
i-a făcut astfel de promisiuni, încât
„deputațiunea și mandatarii ei au plecat
pe deplin mulțumiți și liniștiți“, ear'
„P. Lloyd“-ul de la 14 Iulie își
începea preamărirea ministrului cu
următoarele cuvinte:

„Școala elementară național-maghiară
(subliniat de „P. Lld“): eată nota dominantă
ce răsună prin toate vorbirile și declarațiu-
nile ministrului de instrucție *Wlassics*; eată

țelul, care-i stă mereu înaintea ochilor, cătră
care țintesc toate dispozițiunile lui privitoare
la școala elementară.

„Ministrul *Wlassics* de sigur nu se va
opri la școala elementară, ci va alcătui în-
treg învățământul din țeară în spirit na-
țional maghiar. . . El știe însă bine, că
înainte de toate trebuie ca baza să fie si-
gură și solidă, ear' ca atare pentru întreg
învățământul este de privit școala elemen-
tară. . .

„Ca prima etapă în această direcție a
fost înființarea celor 400 școli elementare
ale statului întru amintirea existenței de o
mie de ani a Ungariei“. . .

Urmînd pe această cale, *Wlassics*
vrea să înființeze în decursul proxi-
milor 5 ani earăși 1000 de aceste
școli, zidindu-se 1050 săli de învățăm-
ment și 450 locuințe pentru învăță-
tori cu o cheltuială de 4 milioane,
dar' astfel, că „cu consimțământul
consiliului de ministri numai a 1/4
parte din aceste clădiri se va face in-
direct din cassa statului, pe când ce-
lelalte 3/4 se vor acoperi prin im-
prumuturi luate asupra-și de cătră
comune“.

Ear' să nu-i sperie nici pe inspec-
torii de școli din cauza sporirii mun-
cii ce va rezulta dintr'un astfel de
progres al culturii naționale, eacă
ce perspectivă frumoasă le arată:
pe când până astăzi inspectorii de
școli aveau un paușal de călătorii
mai mult ori mai puțin unificat, pe
care-l istoveau îndeplinindu-și conștien-
țios datorița (!) deja în primele
trei luni ale anului școlar, — pe vi-
itor își vor socoti singuraticile lor
călătorii, întocmai ca și toți ceilalți
funcționari administrativi, după dietele
ce se cuvin clasei rangului lor, pre-
cum și banii de călătorie.

Expunînd astfel în amănunt și
limpede întreg planul ministrului,
„P. Lloyd“ sfîrșește, că realizându-le,
„el întru cât se poate prevedea
va prefăce școala populară într'o
școală adevărat național-maghiară,
ear' cunoscîndu-i-se consecuența lui
obiecivă, va pune și părțile mai
înalte ale învățământului în serviciul i-
deii naționale“.

Se înțelege, că toate acestea noi
le știam și până acum, fără să ni-le
spue asta deschis și sincer ober-ra-
binerului semioficioaselor; dar' nu e
de prisos să le reproducem așa cum
le spune el, trimbița cea mai acre-
ditată a ministrului jidano-păgân.

Tot întru promovarea și mai efi-
cace și repede a acestui scop „cul-
tural“, *Wlassics* are de gând să iee
din budgetul țării o sumă mare, încă
nehotărîtă, precum vestesc ziarele,
pentru înființarea de biblioteci popo-
rale „în mai multe părți ale țării“. Ministrul susține, că o face aceasta
„pentru a contrabalansa agitațiunile
socialiștilor, cari împrăstie scrieri cu
tendințe socialiste“ în realitate însă
scopul este de a răspîndi cultura lor
și pe această cale printre națiunile
nemaghiare.

Ne vom împotrivi din toate pute-
rile în contra „culturei“ propăgate de
Wlassics et Comp., fie în biserică,
în școală prin biblioteci, sau prin ori-
și care alt mijloc ce tînde la ma-

ghiarisare; ne vom apăra cu toate
jertfele posibile așezămintele culturii
noastre; ne vom da toată silința de a
le păstra și a înființa și altele.

Dar' fie pericolul ce ne amenință
dingândurile și planurile lui *Wlassics*
cât de mare, cât de grozav, eacă să
spunem și față cu primejdia aceas-
ta cuvîntul nostru sincer.

Ori-cât v'ați sili și ori-cât ați
cheltui, fie și sute de milioane, cu
noi nu veți ajunge la nimica. Chiar
și în cazul, când „cultura“ voastră
ar merge în fruntea tuturor celoralte
și ne-ați împune-o cu silă, și atunci
încă nu am primi-o nici de cum
bucuros. Nu știți oare, că și cele
mai mari plăceri și bucurii, impuse
cu silă, scârbesc pe om?

Dar' cultura voastră voi o știți
bine, departe de a merge în frunte,
este așa de biată, așa de sîrmăna și
de — nu știu cum i ași zice mai potrivit!
— încât patriotul vostru din cei mai
înfocați, acela căruia îi dați pene de
aur pentru meritele sale culturale-
naționale, pe terenul ziaristiceii, încât
însuși „*Bartha Miklós*, v'a spus, că
ați devenit „zevzeceii culturale“. Noi
aceasta o știm și o spunem de mult.

Dacă ați ști voi, *Wlassics* et Co,
câtă aversiune ne trezesc produsele
culturii voastre; ce silă ne impunem
când trebuințele vieții zilnice ne
sliesc a vorbi numai în limba cultu-
rală voastră, poate totuși a-ți zice:
de geaba, înzadar sunt toate! Dar'
tocmai aici e greșeală, că voi nu v'e
informați cum se cade și bine de ce
scărbă suntem cuprinși de cultura
impusă nouă de ministrii vostri. Și
tot în acest spirit ne creștem și
tineretul, copiii noștri: ori-cât și cu
cât mai mult îi veți îndopa cu silă
cu cultura voastră, cu atât mai mare
silința ne dăm noi, acasă și în viața
practică, să-li-o facem urtă.

Chiar dacă cultura aceasta a voastră
ar crește numai ființe bune înțelepte,
morale, încă nu ne-ar plăcea și ne-am
împotrivi fiindu-ne impusă cu silă.
Necum așa cum este în adevăr, că
din școlile voastre ies eroi de tristă
figură, de pînura lui *Petkó*, *Krivány*
etc., cum o recunosc chiar foile
voastre în fiecare zi.

Noi avem cultura noastră, și
numai a noastră, cea românească,
ori-care alta nu ne face nici bucurie,
nici fericire.

Cu atât mai puțin vom învăța dela
zevzeceii culturale!

Ați înțeles?

D'ale „crisei cu *Goluchovski*“. Unele ziare
din afară și din lăuntru monarhiei tot încă
vorbesc despre „disgrația“, în care ar fi că-
zut ministrul de externe. De și toate aceste
știri se desmint acum „din isvorul cel mai
competent“, totuși e interesant și după des-
mintire a afla ce impută contra lui *Golu-
chovski*, aceia cari ar dori să l vadă depăr-
tat de la postul său. Astfel, spre pildă, cores-
pondentul din Viena al lui „*Budapester Tag-
blatt*“ (Apponyist) înșiră următoarele 5 cri-
me: întâiu, că în politica din Balcani a ce-
dat mult loc Rusiei, fapte ale căruia dovezi
sunt netăgăduitele isbânzi, ce Rusia le a
câștigat în București, în Sofia, și Tetinie.
Al doilea, zice, contele *Goluchovski* s'a pri-
pit în chestiunea Cretană, rechemînd d'a-

colo corăbiile austro-ungare și supunînd ast'
fel politica monarhiei pe deplin celei din
Berlin. Al treilea: s'a pripit față cu „*Glas-
ul Tîrnagorța*“ (așa zisă afacere ziaristică
cu *Munteanu*, cum îi zisesse „*Deutsches
Volksblatt*“ R. „Tr. P.“), neglijînd, zice, a și
procura informațiuni exacte prin represen-
tantul său. Al patrulea, nu s'a arătat în înăl-
țimea situației în războiul ispano-american.
Al cincelea: ar fi dat monarhului, în toamna
trecută (!), informațiuni neexacte despre
situația internă (!)

Se vede lămurit, cât de trase de pîr sunt
toate acestea crime și acușățiuni.

Cu toate acestea însă și Apponyistul vie-
nez crede, că schimbarea în ministeriul
de externe „nu se va întîmpla curînd.“

Așa credem și noi.

Bismarck și Carol, Regele României.

În anul 1866 Prințul Carol de Hohen-
zollern se afla în Berlin, unde se adunaseră
rudele familiei regale pentru-ca să serbeze
ziua nașterii regelui Wilhelm; printre oaspeți
se aflau Carol Anton de Hohenzollern, gu-
vernatorul provinciei Rinului și Westfaliei,
precum și fiul său cel mai mare, prințul
moștenitoriu Leopold.

Prințul Carol de Hohenzollern, care era
atunci locotenent în regimentul prusian al
dragonilor de gardă, plecă la 25 Martie cu
tatăl său și cu fratele său la Düsseldorf,
unde petrecu cu ai săi sărbătorile Paștilor
în Jägerhof.

La 30 Martie, era Vinerea patimelor, când
Ioan Brătianu veni la Düsseldorf și ceru o
audiență la prințul Carol Anton; audiența
i-se acordă pentru dimineața zilei de 31
Martie și ținu trei ore. El comunică prin-
țului, că urmînd un avis al Împăratului
Napoleon, locotenenta domnească a României
are de gând să propună poporului să-și aleagă
domn pe al doilea fiu al lui, pe prințul
Carol.

Brătianu fû invitat la masă; a fost de
față și colonelul Rauch, comandant al re-
gimentului 11 de husari. Convorbirea a fost
foarte viuă, s'a vorbit despre București și
despre raporturile economice ale principa-
telor dunărene.

Colonelul de Rauch, care însoți pe Ioan
Brătianu până la hotel, se întoarse să so-
licite în numele lui o convorbire particu-
lară cu prințul, care avu loc seara la 6 1/2
ore. Trimisul român, Ioan Brătianu, oferî
prințului Carol coroana și într'o convorbire
de două ciasuri, îl orientă asupra situației
din țeara lui.

Prințul răspunse, că nu se simțea des-
toinic pentru o astfel de misiune, deși cu-
ragiul nu i-ar lipsi, de aceea acum nu răs-
punse hotărît, afară de acestea, nu cunoștea
de loc intențiunile regelui Prusiei, șefului
familiei, și fără învoirea lui nu pute să în-
treprindă un pas atât de important.

Astfel se despărțiră, fără ca prințul să fi
făcut vre-o declarație care să-i lege. Ioan
Brătianu plecă a doua zi la Paris. El per-
sonal făcuse cea mai bună impresie asupra
prințului și asupra familiei princiare, atât
din cauza exteriorului său simpatic, cât și
a calităților de om de stat de care dăduse
dovezi în aceste conferențe.

În 16 Aprilie însă 1866 tatăl prințului
primi de la Ioan Brătianu depeșă, că cinci
milioane de Români au ales de Suveranul
lor pe fiul său, prințul Carol.

Atunci regele Wilhelm îi scrisse prințului

Carol, ca să observe o atitudine cu totul pasivă, deoarece ce sunt mari scrupuli, fiindcă Rusia și Poarta sunt până acum contra unui principe străin (prince étranger)

În aceeași zi îi sosi o scrisoare dela tatăl său, prințul Carol Anton cu aceleași știri. Dar' acum prințul Carol comunică imediat tatălui său într'un răspuns hotărârea sa nestrămutată de a primi coroana României și de a pleca în contra voinței conferenței din Paris, direct la București.

În 18 Aprilie sosi răspunsul prințului Carol Anton la scrisoarea prințului, în care se zice:

„Ideia ta purcede dintr'un sentiment just, dar' e nerealisabilă deja din considerațiuni de disciplină familiară, eu stau în corespondență zilnică cu regele și cu ministrii, dar' mă cîving de greutatea mari și reale ale situațiunii. . . etc.”

În 19 Aprilie aceluiași an dimineața veni consilierul de legățiune dl Ksudell, ca se roage pe prințul, din partea ministrului-prezident Bismarck să-i facă o vizită. Bismarck era silit să stea în casă, suferind de un picior, altfel ar fi făcut el prințului visita. Prințul Carol își anunță visita pentru 12 și jum. aceeași zi.

Bismarck începu convorbirea, care ținu o oră și jumătate, cu observarea că ar dori să vorbească nu ca om de stat, ci dacă prințul îi dă voie, ca sfătuitor și prieten. Un popor, în unanimitate îl alesese domn, el îl sfătuește să ia hotărârea îndrăznească de a pleca direct spre România; ear' când prințul vorbi de aprobarea regelui, șeful familiei sale și șeful seu suprem militar, ministrul îi răspunse că în acest cas nu avea nevoie să ceară direct aprobarea regelă, ci numai un concediu în străinătate; Majestatea Sa are destulă finețe ca să-l înțeleagă și să-i ghicească intenția. Din străinătate prințul putea apoi să-și trimită demisia din armată, și să se ducă în cel mai strict incognito la Paris la Napoleon.

Nu mai prin Napoleon ar putea să-și realizeze intenția; conferința din Paris însă ar trăgăna afacerea o vecinicie, deoarece Rusia și Poarta combat cu energie alegerea unui prinț Hohenzollern, și Prusia n'ar fi în stare să o spriginească direct.

Bismarck mai adăose:

„Situația geografică a Prusiei și întreaga noastră politică ne-a ținut totdeauna departe de chestiunea orientală, la diferitele hotărâri, noi n'am făcut decât am usat de votul nostru de mare putere. De aceea eu, ca ministru-președinte, aș fi silit să votez contra alegerii d-tale, ori-cât de greu mi-ar fi, căci n'as putea să provoc acum o ruptură cu Rusia și să angajez interesele noastre de stat pentru un interes familiar. O acțiune independentă a voastră însă, ar scăpa pe rege din situația-i penibilă, și sunt incre-

dintat că n'ar fi în contra acestei idei, pe care ași dori foarte să i-o comunic verbal, dacă ar voi să-mi facă onoarea unei vizite.

„Odată Altea Voastră în România, chestiunea e cu mult mai ușor de rezolvat, conferința se află atunci în fața unui fapt accompli, și puterile mai de aproape interesate vor protesta de sigur la început, dar' în cele din urmă vor trebui să recunoască un fapt care nu se va mai putea schimba”.

Apoi prințul de Bismarck vorbi despre o eventuală alianță cu o princesă înrudită cu familia țarului și sfătuește pe principe să declare printr'o scrisoare țarului Alexandru că el consideră Rusia ca pe cel mai puternic sprigin al României.

Aceste interesante fapte istorice, care ne înfățișază frământările renașterii statului român, le găsim scrise în „Memoriile regelui Carol al României”. Ele ne spun, că la întemeierea României moderne cuvîntul lui Bismarck a fost hotărîtor.

Și este o taină a providenței, că prințul Bismarck i-a fost rezervat să vadă prin căsătoria principelui moștenitor, dinastia română a Hohenzollernilor în alianță de rudenie cu familia țarului — sfîrșindu-și cariera glorioasă pe pămînt tocmai când regele Carol cu moștenitorul tronului se găseau la Petersburg peteculind, după consiliul lui, prietenia cu puternicul împărat al Rușilor!

Contra „trădătorilor de patrie”.

(Slovaci și Sași.)

„P. Lloyd” dela 29 Iulie a publicat ca un foarte lung entrefilet, pe pagina întâiu, un comunicat despre pregătirile ce le fac Slovacii și Sașii pentru sărbările lor naționale din luna lui August. Cei dintîiu au invitat într'un articol de fond publicul lor a veni cât se poate de numeros la adunarea generală ordinară, ce se ține în fiecare an regulat, a „Reuniunii femeilor slovace „Jivenci”, în primele zile ale lunii acesteia, la Tv-St-Martin. Sașii încă de ani se pregătesc pentru desvelirea monumentului ridicat marelui lor barbat Honterus, în Brașov, în ultimele zile ale lunii curente.

Comunicatul amintit din „P. Lloyd” are toate semnele oficinei Jeszenszky; ear' dovadă netăgăduibilă în privința aceasta este că biurul telegrafic oficios unguresc a împărțășit lumii următorul extract din comunicatul:

„În doue diferite locuri, la T-Szt-Márton și în Brașov, se pregătesc pentru luna viitoare sărbări naționale, care au oarecum caracter național. Colo, pun la cale solemnități panslavii; aci Sașii din Ardeal, Slovacii arangează pentru ziua de 3

August adunarea generală a „Jivenci” și a „Asociațiunii musicale slovacești”; ei, Sașii voose să desvălească, pe la sfîrșitul lunii lui August, monumentul lui Honterus, cu prilegiul aniversării de 400 ani a nașterii sale.

N'am atribui adunării generale de Estan a „Jivenci” ceva însemnătate mai mare, dacă n'am avea înaintea ochilor evenimentele petrecute cu ocazia sărbărilor Palacky în Praga, unde fruntașii de sex bărbătesc ai acestei asociațiuni femeiești nu numai că au fost, dar' unde au jucat și rol. Nu știm și nici nu scrutăm, întru cât bărbații aceia sau angajat; capătău oare acești barbați s'au nu ceva promisiuni de da Cehi, că aceștia îi vor cerceta în T. Sv. Martin. Facem însă atenți pe fruntași de sex bărbătesc ai „Jivenci” precum și pe oaspeții poftiți, deja de pe acum, în mod categoric, pentru a se putea conforma, că autoritățile ungare nu tolerează și nu vor tolera, cu „Komarovii cehi” să a-lățe aci la noi. Guvernul a dat voie la timpul seu înființării Jivenci, pentru-ca damele din comitatul Turocz să se cultive; ori-ce abatere de la statute — și astfel ar fi agitațiunea naționalistă — ar primejdui, după statute pe care damele slovace ele însele și le au făcut, existența mai departe reuniunii lor.”

Ear' despre sărbările Honterus telegraful comunică din „P. Lloyd” următoarele:

Este în deobște cunoscut, că printre Sașii din Ardeal este un partid, care se lățește pe zi ce merge, apărându-se, în mijlocul românimii numeroase, cu picioare și mâni contra Maghiarilor; vroind tot deodată a face politică pangermană cu acei 130.000 Sași ai săi. Aceasta este partidul așa numiților Sași verzi ai căru conducători sunt în prima linie profesori. Limbajul lor însă întrebuițat în societate, mințea și temperamentul lor dovedesc, că ei nu sunt decât niște tineri neexperți. Ideaurile lor sunt Schönerer, Wolf și eroii anonimi ai Asociațiunii generale germane. Comitetul pentru sărbările cu prilegiul ridicarea monumentului Honterus a stat în bănuială, că „verzii” au de gând să poștească pe acești dușmani neîmpăcați ai Maghiarilor, pentru a încena demonstrațiuni în Brașov. Presidentul comitetului, Oberth, a răspins această părere; dlor așa dar' vor fi oaspeți extraordinari ai „cetățenilor de stat ungari, ce vorbesc săsește.” Dar' „verzii” ar pute să-i invite totuși, dacă nu în mod oficial, cel puțin în mod privat; nedăjduind că dlor, deși poftiți, nu vor veni, căci provocați de a vorbi, n'ar pute să se rostescă aici, ca oameni consecuenți, altfel de cât în Austria.

Oare putere ar lua în nume de rău acești pangermani dacă guvernul ungar ar păși contra lor ca și contra unor cetățeni de stat străini neplăcuți și ar usa de aceleași mijloace, cu cari guvernul prusesc a amenințat în decretul său de la 9 c., medicii și învățații Slavi, cari se pregăteau de a veni la congresul din Posen”

Cu atîtă proastă, bătărană și grobiană maliție pot scrie numai cei din ofcina lui Ieszenszky. Altadată vom spune mai multe.

Călătoria regelui Carol.

(La Petersburg). Sămbăta dimineața făcînd pe cîmpul dela Krasnoje-Selo revu trupelor rusești, fiind de față regele Carol, principele de Coroană, țarul, țarevna Teodorovna Alexandra și regina Greciei Olga. Marele duce Vladimir a comandat trupele cari se compuneau din 34.600 soldați și 204 tunuri. Insuși țarul a condus trupele înaintea regelui Carol. După revistă ce doi domnitori au mulțumit oficerilor înalți.

(O cunună a Carmen Sylvei. Ambasadorul român la Petersburg, dl Rosetti, din încredințarea reginei Elisabeta, a depus o cunună de mare preț pe mormîntul marelui duces Pavlovna Helena.

(Plecarea). După-ce regele Carol fusese în primire prezentarea unei deputațiuni a regimentului din Vologda, țarevna Alexandra Teodorovna, regina Greciei Olga (sora fostului țar Alexandru III.), țarul Nicolae, regele Carol, și prințul moștenitor Ferdinand plecară spre Peterhof, unde s'a dat, în „salonul cel-alb” al palatului un dejun de gală familiar, la care au mai luat parte prințul din Siam, prințul George al Greciei, precum și toți marii-duci și marele duces.

Sămbăta 30 Iulie, după-amezi, regele Carol și prințul moștenitor Ferdinand au plecat la Moscva; fiind însoțiți până la pornirea trenului de către țarul și toți marii-duci. Afară de acestia, la gară așteptau mult înainte de venire acestora ministrul de externe, ministrul casei imperiale, ministrul de războiu și de căile ferate, precum și un mare număr de dignitari ai curții imperiale.

În peron era postată o gardă specială de onoare, luată din însuși garda de corp a țarului.

Despărțirea a fost foarte cordială și caldă. — Încheie telegraful oficios, chiar a cel din Budapesta, care de altfel ne face impresia, că tare ciunțește depășile, în fond și în forma, sosite din Petersburg, că prea ni-se par seci în proporția cu mărția și însemnătatea întemplierilor.

Presă streină despre visita Regelui Carol

(Presă franceză.)

Journal de Débats scrie:

„Visita aceasta a Regelui Carol are o importanță deosebită. De la războiul din 1876 și tratatul de la Berlin încoace, relațiunile erau destul de încordate între București și St. Petersburg.

România nu voia să uite, că drept răplată a serviciilor sale i-se luase Basarabia, în consecință pretindea că se orientează spre tripla alianță. De cât-va timp s'a produs totuși o descordare: cu prilegiul călătorii a Regelui la Iași, țarul trimisese pentru a-l saluta, pe guvernatorul provinciei vecine, și atențiunea aceasta a fost bine apreciată.

S'a mai putut considera ca o dovadă de mai multă bună-voință faptul că o parte a ultimului împrumut de conversie română la la sută fusese plasată la Paris.

Și trebuie notat mai ales că evenimentele

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

Edgard . . .

(Urmare.)

Ce-mi spunea tata erau tot lucruri frumoase și naive, îmi descria viața în farmecile cele mai senine, dar' adevărurile aceste de jumătate, sunt minciunile cele mai periculoase. Îți întunecă ori-ce logică, te fac un egoist, prost și țermurit, îți închid ori-ce perspectivă a realității adevărate și împiedică dezvoltarea sănătoasă și normală a intel-ctului.

Mama mea e o cocată. Pe cât o iubiam în nepriceperea copilăriei de mult, pe atît de mult o urăsc azi, căci sunt convins de purtarea ei vițioasă. Frumoasă și patimășă se dete de timpuriu pentru a pute satisface cerințelor modei vanitose dorințelor multora pradă. Fără cognac, narcotice și tutun nu putea trăi. Era o femeie modernă și complicată cum le întâlnești cu duimă în cercurile înalte a capitalului. Un sentiment de onoare și iubire nu mai licăria în pieptul ei. În anii din urmă deveni de tot indiferentă și rece față de toate ce se petrec acasă, și chiar moartea sorioarei mele, care muri de scorbut, nu-i stoarse nici o lacrimă din ochi.

Trăia fără nici un scop, fără vre-o datorință, rămănea nopți întregi de-acasă și la tatăl-meu îi părea încă bine că poate scăpa de ea.

În mijlocul nostru nu se mai simțea bine, avea mereu migrene și friguri nervoase, — pe dracul sub piele.

Eată din împreunarea acestor doi factori poetici a eșit al treilea, mai bizar, mai excentric și mai bolnav.

De câte ori mă gândesc la incidentul acesta îmi vine să rid cu hohot că există și astfel de canale pe planeta noastră guardară. Trebuie că s'a rupt într'un cîas rău din soare.

Sunt o ființă sărmană din apă și foc, în a căru vine nu mai curge sângele care-ți dă putere de a te lupta, ci un must stricat, un sug veninos, ce-mi răpește somnul și liniștea.

Pe nimica caută creerul a produce, a munci, a concepe, a gândi, căci organismul atacat nu-l mai poate susținea în starea normală de lucrare, din contră îl slăbește și îl înmoae din ce în ce tot mai mult. Asta o simt căci din zi în zi mă vîd tot mai turburat, logica și claritatea în gândire cum o aveam mai de mult s'a pierdut, și aceste semne să numesc simptomele de descompunere. Pentru medicii trebuie că sunt foarte interesante, dar' vai de aceea ființă în care sa încuibat

Cum mănâncă vermele într'un trunchiu d: fag încet, încetinel, încetșor, așa sunt

în mine germenele morții de doi ani încoace rozînd mereu la firul sănătății mele. De multe-ori când stau singur în liniștea nopții tolnit pe pat, pare c'and cum roadeceva ca viu la păreții inimii mele' și îmi e că tot valul de sânge ce vine în atingere cu baceiul acela duce un picur de moarte prin vinele trupului. A, e grosav să ajungi la priceperea morții, să vezi înainte cadrul negru al ultimei pagini din cartea vieții tale. — Nu sunt bun de lucru, nu sunt bun de nimica, sunt un om pierdut pentru totdeauna. Dela tatăl-meu am ereditat numai o natură iritacioasă, sângele-mi infectat și vițios, dela mama mea un suflet pătimăș, un trup de schilav, și sărăcia neagră dela amîndoi. Simt oboseala întregului secol în oasele mele, acele vieții cari te doboară la pămînt te leagă de pat, te chinuie tot timpul vieții.

Sărman și sănătos merge încă — dar' miseria și boala sunt cele mai mari blăstămuri pe sufletul unui muritor. Eată derivarea mea legendară. Nici prințul din povești nu au avut o istorie de familie mai complicată. Totul modern și fin-de-siècle după-cum se recere în romanele picante al Parisului. Doi părinți mai potrivii pentru a întemeia o familie cinstită și sănătoasă nu ai fi putut nici cu felinarul lui Diogene afla.

Și când mă euget că tocmai eu am trebuit să fiu nefericitul acestei triste întâlniri, tocmai eu din multele milioane de oameni, îmi vine să nebulnesc să mă sugrum,

să mă spînzur. Zice a trebuit tocmai în aceste vine se rătăcească globulele de moarte, zice tocmai la mine și nu la altul? Ce am greșit, ce am păcătuit pentru acest dar, ce crimă am comis, pe cine am omorît? Zice mi-ai dat viața, Tu Atotputernic, cărmuitor de lumi și planete în legătură cu această moarte vie? Isbește mai bine un trăsnet în mine și nu mă mai lăsa să trăiesc, sunt un om putred care nu mai aduce nici un folos.

Cetiam ca bîimucit de cap, și nu mă știam că-s treaz ori visez. O idee lungă și trezea pe alta în mîntea-mi obișnuită. Urmează acum niște cuvinte cătră iubita lui, pe care o iubea c'o patimă sălbatică. Urmării iritat mai departe:

„Ridică-ți moarte coasa ta și taie viața țarului acesta părăsit, care nu mai are nici un drept la viață. Ași voi să află și eu un popas patriotic de odihnă, să simt odăul liniște și pac-, somnul adunc, recreator de dureri și muncă, un petec răcoros de pămînt unde să învăț să uit și să visez. Dar ce-i moartea? De unde vine? Nime nu a pătruns c'oi rasă în noaptea abuzului ei, ea îți simt numai câte-odată răsuflul ei grozav și rece, lipăitul ei de aripi floros, și visuri întunecate, în nopțile-mi de veghe, de insomnie și chinuri”.

(Va urma.)

Traian Mihail.

acestea se produceau sub un minister liberal căci chiar liberalii au fost, sub Ioan Brătianu, și elevii săi, apostolii cei mai favorabili ai unei apropieri din ce în ce mai accentuate către tripla alianță.

D. Dim. Sturdza prezidând călătoria la Petersburg nu încăpea nici o îndoială că interesul țerei și dorințele ei erau destul de evidente; și în același timp era o garanție pentru acei cari s'ar fi putut alarma și crede într-o convertire veritabilă.

Noi cari n'avem în Balcani nici un interes direct și a căror unică preocupare e menținerea păcii, nu putem de cât să ne felicităm pentru aceste dispoziții ferice.

Tot ce va putea contribui să fie în frâu pasiunile populațiilor balcanice ne va plăcea: am aplaudat călătoria la București a Prințului Bulgariei, cuvintele atât de călduroase ce s'au pronunțat și visita în acea Dobroge pe care irendentismul bulgar a considerat-o atâta timp ca pe a sa.

Vedem cu și mai multă favoare exodurile spre Petersburg a Prinților supărați până acum cu Rusia și eforturile lor de a se asocia azi la politica inaugurată de cei doi împărați, politica de echilibru și de pace.

Ziarul „Figaro” de la 24 Iulie, publică un articol intitulat „Călătoria Regelui României în Rusia”. Eată acest articol:

...Da, călătoria Regelui României la Petersburg dă loc la conjecturi, și acest eveniment nu ne poate lăsa indiferenți. Pară îndoială că nu s'ar fi făcut sub domnia lui Alexandru al III-lea. Trebuie să vedem aci nu numai un act de curtenie către o Curte înrudită cu Curtea din București, dar constatarea unei perfecte comunități de vederi politice între ambele țări. Este incontestabil că în urma războiului din 1877 se produsese neînțelegeri între Rusia și România; aceasta din urmă s'a vădit deposedată de către puternica sa aliată din ajun de Basarabia, care număra o populație română de 900.000 suflete, în schimb căreia i-a dat Dobrogea, smulsă Turcilor, un pământ a căruia valoare nu o aprecia, cu toate astea considerabilă, pentru că tinerea Regat de la Dunăre de jos a găsit aceea poartă la mare care-i lipsea.

Dar Românii sunt oameni cu minte; Ungaria oprimă trei milioane din frații lor de rasă, și dacă voesc să păstreze oare-cari speranțe la frontiera lor de apus, trebuia să se renunțe la ori-ce revendicare către partea de răsărit, unde elementul român este obiectul celei mai mari bune-voințe din partea Rușilor.

România oficială nu este turburată de idei de cuceriri teritoriale; dar' trebe ținută socoteală de opinia publică, care este pe față anti-maghiară. Și această opinie publică e cea care a prevalat contra claselor din țară, zise luminate, care inclinau către Tripla Alianță; d. Sturdza însuși a înțeles în sfârșit că nu avea nimic de câștigat înfeudând România la această grupare politică.

De altfel, simțământul țerei s'a manifestat într'un mod nelindois toamna trecută, când Țarul a trimis o misiune spre a saluta pe Regele Carol la Iași. În același timp România reusea să se sustragă de la un fel de vasalitate financiară față cu Berlinul: conversiunea vechilor tipuri de rentă 4% se făcea la Paris pentru o mare parte din titlurile emise și a reușit aci strălucit.

Pe urmă vizita Prințului Bulgariei în portul Constanța constituia o desarmare pentru o anumită presă bulgară, care afirma drepturi istorice asupra Dobrogei. Terenul este dar' absolut curățat, și călătoria Regelui este privită cu o satisfacție întreagă atât de liberali cât și de conservatori... Și Franța e amestecată cu ceva aci: dacă ea ar fi refuzat sprijinul ei financiar României, pare sigur că visita de azi ar fi întâmpinat obstacole din partea Berlinului. La rindul său, împăratul Nicolae II, a fost bine inspirat făcând ca această vizită să se plăcută pentru amorul propriu al tinărului Regat.

După moartea lui Bismarck.

Ziarele. Duminecă dimineața deja toate ziarele au vestit lumii moartea gigantului. Cele din Germania, încadrate în negru, au dat expresie jerei lor și adorațiunii imense față de cel-ce cu mâna de fer a alcătuit Germania cea unitară, cel-ce din elementul german restăruit a făcut ceea-ce astăzi este, primul factor politic în cumpăna Europei. Ziarele din Austria desemnează și ele în ce consistă marea țării acestui stejar german, dar' nu uită a accentua părțile lui cele rele, nu uită de ura lui Bismarck față de Austria. Și mai răci sunt foile din Franța. Aceste Duminecă deși știau de moartea lui, nici

n'au luat notiță, ear' în cele de Luni scriu în cel mai aspru ton, se vede, că vor să-și răshune după moarte pentru Sadova și toate desastrelor ce le a venit de la acest bărbat. Pe cât era de mare, pe atât de mic devenia Bismarck, când își urmăria dușmanul. Răsbunare cu ori-ce preț, era devisa lui, persecutare până la moarte a aceluia, care i-a făcut lui vre-un rău și a încălcat voința și porunca lui. Această pasiune, care întunecă o parte a caracterului lui B. este scoasă la iveală de ziarele franceze. O altă trăsătură a caracterului, care în ochii Germanilor îl înalță, în a străinilor nu tocmai e — șovinismul lui german. „Deutschland über Alles”, Germania mai presus de toate, era maxima lui, rostită chiar și cu câteva zile înainte de moarte. Mai mult îl atacă foile catolice, cari nu pot ierta, pentru câte a avut să îndure catolicismul sub ocărnuirea lui politică.

Condolente. A fost multă lume, care prima știre despre moartea lui Bismarck n'a luat-o în serios. Este într'adevăr psihologiceste întemeiată credința, că un asemenea bărbat nu e supus aceluiași legi ca toți muritorii. În curând însă s'au convins de realitate. Om era și el și a trebuit se moară. Deja în momentul vestirii morții lui, au pornit se incurgă la Friedrichsruhe cu o putere centripetală extraordinară, depeșe de condolente din toate părțile lumii. Arare-ori va fi primit vre-o familie atâtea condolente, căci aici nu jelește, nu se exprimă numai aceasta, ci dela împărați și regi până la cele mai democratice societăți, în special cele germane, toți și toate au cuvânt se condoleze.

Cele dintăiu depeși au fost dela Monarhul nostru Francis Iosif, dela Umberto, regele Italiei, de la țarul Nicolae al II-lea, regina Victoria, etc., pe urmă dela miniștrii și diferitelor state. Mai călduroasă ca toate a fost telegrama împăratului Wilhelm, care a arătat cine a fost Bismarck ca model al tuturor Germanilor.

Toate societățile germane din Graz, Viena și alte centre ale Monarhiei noastre au ținut ședințe în cari au dat expresie jerei lor și au hotărât a se presenta la înmormântare.

Pentru înmormântare se fac cele mai întinse pregătiri. Ca înmormântarea să fie imposantă și deamă de faptele răposatului presa germană cere ca mortul să fie transportat la Berlin și înmormântat acolo. Insuși Wilhelm II s'a adresat telegrafice lui Herbert Bismarck, cerându-i învoirea, ca înmormântarea să se facă în Berlin. Conte Herbert B. i-a răspuns însă că vechia și ultima dorință a tatălui său a fost ca se fie înmormântat în Friedrichsruhe, pe o movilă din fața castelului. Voia lui Bismarck se va implini deci, îl ascultă și după moarte! Pe această movilă de unde se deschide o admirabilă priveliște peste o pădure de stejari (Stejarul, arborel predilect al lui Bismarck, ca și a tuturor germanilor), se va înălța un mausoleu și numai după-ace va fi gata se va face înmormântarea.

Bătrânul erou zace pe catafalcul, incunat fantastic, în uniformă sa de comandant al unui regiment de chirasieri.

Testamentul bătrânului este stabilit deja de mai mulți ani și depus la judecătoria din Schwarzenbeck, — lângă Friedrichsruhe. Averea e de multe milioane. Numai decorațiile, diamantele și diferite cadouri întrec suma de un milion. Titlul de principe trece asupra fiului mai mare Herbert Bismarck, deputat și om de influență, înzestrat cu frumoase calități, deși nu tocmai în aceeași măsură cu tată-sau.

NOUȚĂȚI

Arad, 2 August u. 1898.

„Manevrele împărătești.” Pentru primirea oaspeților înalți la manevra generală s'au făcut deja pregătirile necesare. Cum se știe cuartirul general al Majestății Sale și al moștenitoriului de coroană va fi la Buziaș. O parte din suită sosește acolo deja Joi în 4 August. Majestatea sa și Alteța Sa regală Francis-Ferdinand sosesc în 1 Septembrie. În 2 Sept. se încep manevrele cele mari. În 4 Sept. fiind Duminecă e pausă. În această zi Majestatea Sa ia parte la serviciul divin ear' seara ascultă serenada cântăreților din Timișoara. În 5 și 6 Sept. se continuă manevrele. În 7 e întâlnirea juriului și închiderea deprinderilor. În 8 Sept. Majestatea Sa călătorește la Luce, unde se

întempla manevre între alte corpuri de armată pe plaiurile de la Poprad și Tatra-Füred. În 17 Sept. se încheie manevrele din anul acesta.

Organizarea Catolicilor din Ungaria. O reuniune catolică din Budapesta a adresat în luna trecută un apel tuturor reuniunilor catolice din Ungaria, ca să se învoiască a înființa o reuniune catolică generală, în care să se contopiască toate pentru desvoltarea unei activități unitare. Resultatul acestui apel a fost, că peste 150 de reuniuni s'au însinuat ca dispuse a primi această propunere, ear' vre-o 500 de membri ai acestor reuniuni ou declarat a participa la o adunare generată de constituire. În urma acestora „Budapesti Katolikus Kör.” — cum aflăm din „Alkotmány” — publică convocarea unui congres regnicolar al reuniunilor catolice, cu scop de a întemeia „reuniunea catolică generală.” Acest congres e contemplat pe ziua de 23 și 24 August. Numita reuniune cat. din Budapesta face mare propagandă, ca congresul se reușască, invită toată suflarea catolică și spune că pentru participanți a esoperat de la guvern favorul ca să primească bilete de tren cu preț redus.

De ce or fi tăcând foile maghiare? Lasă că nici cele din Budapesta nu învrednicesc cu deosebită atențiune visita regelui Carol la Petersburg și se ferece a arăta în ce consistă importanța aceleia, — dar' interesant este a vedea cum foile din provincie tac ca pește în apă. Avem aici la Arad câteva ziare, cari de când a plecat regele până acum n'au scris nici o iotă, nici amintire n'au făcut despre acest eveniment, poate ca să nu-și espună cetitorii unor chinuri sufletești.... O sancta simplicitas!

Vifor și nenorocire în Vârșet. Ziarelor maghiare li se depeșează din Vârșet că Sâmbătă seara la 6 oare un vifor cumplit a scos arbori din rădăcini, a descoperit mai multe case și a doborât oameni în cale. Nenorocire s'a întemplat la casarmă de honvezi, unde vântul a doborât un perete, care a înmormântat mai mulți honvezi, între cari și un căpitan. Lucrările de desgropare s'au început imediat, ear' alții au murit preste noapte de ranele primite. După vifor a urmat ploaie cu grindină. — Se scrie, că această vreme grea a făcut mari pagube și în diferite sate din jurul Timișorii.

În afacerea inmanuării citațiunilor ministrul de interne a dat un nou ordin, prin care pune în vedere pedepse pentru inconștientoasă procedură a inmanuatorilor. Pentru comune face responsabili pe notari și primari.

Noua ajustare a Cadetilor. Elevii școalelor militare de cadeți pentru armata comună, începând cu 1 Octomvre n. vor avea o nouă și mai frumoasă uniformă. Bluza se va încheia altfel, mantaua și căciula, precum și întreaga uniformă vor fi din material mai fin.

Din țara cu statariul. Din știrile mai noue din Galiția reiese, că în Novi-Sandec, cu toate că există statariul, o ceată de țărani a intrat la o familie ovreiască și jăfuind tot ce a găsit, a bătut pe ovrei până ce i-a lăsat lași. S'au făcut mai multe arestări.

Programe școlare. Din Beiuș am primit două programe școlare, una de la gimnasiul superior gr. cat. redactată de directorul Ioan Butean și alta de la școala civilă de fete, redactată de directorul Vasiliu Ștefănică. Îndată ce ne va permite spațiul vom reveni asupra tuturor programelor școlare din anul școl. 1897/98.

Ironie? O depeșă din Constantinopol anunță ca Sultanul a distins cu un ord înalt pe politicianul grec Kalli, fost prim-ministru pe timpul războiului recent. Cu acest privilegiu Sultanul s'ar fi esprimat, că are mari simpatii pentru Grecia... O fi având!

Nabob sinucis. Bancherul din Budapesta Probst Nándor s'a pușcat zilele aceste în Gastein. Averea de peste 200.000 fi a lăsat-o lui Löcs Rezső, conducător de matricule substituit în Arad.

Altă Pământiadă. Caraghiosul samsar își încheie reflexiile asupra visitei regelui Carol astfel: „Vigyázz magyarom, mert alig-hanem a börtödre isznak most Szt. Peterváron”, — adică aiibi grije Ungurule, căci paremi-se pe pielea ta beau acum cei din Petersburg. — Da, da, „vigyázz”, că cei din Petersburg, ț'au pus Sâmbetele, frate Ungure!

Cum se îmbogățește Helveția. Nu încapă îndoială că Helveția devine fără bogată prin sumedenia de turiști cari an de an petrec acolo. Cele mai proaspete date statistice arată că numărul normal al turistilor e de 32.310. Aceștia lasă an de an hotelierilor din Helveția suma de 114,333,700 franci. Suma cheltuielilor avute de hotelieri se urcă la 82 milioane, ear' restul de 32 milioane rămâne câștig curat în țară.

Venit de șansonetă. Cunoscuta șansonetă Yvette Guilbert a fost angajată de un impresario la 100 de reprezentațiuni, asigurându-i prin contract 300.000 franci și alte 45 % din venitul curat. Yvette Guilbert va face turneul seu prin Rusia, Germania, Austria și România. În București e bine cunoscută.

Medic român în Karlsbad. Med. Univ. Dr. Romulus L. Crăciunu, medic clinic în spitalul univers. imp. reg. din Viena (Clinica dlui consilier de curte Prof. Neusser.) Specialist pentru morburile interne. Medic al asociațiunei pentru îngrijirea studenților morboși din Viena. Protector: Majestatea Sa împăratul etc. etc.

Ord. din 1 April—1. Octomvrie dela oarele 6—9 a. m. și 3—5 p. m. în Mühlbad-gasse casa „Schwarzes Ross”.

ULTIME ȘTIRI

Războiul.

Pertractările despre încheierea păcii și a condițiunilor ei urmează între cele două guverne, notele și hărțile toate trecându-le prin mâinile ambasadorului francez din Washington, dl Cambon. Fiind însă târguieile încă tot numai la început, nu vom reproduce combinațiile și posibilitățile cuprinse în depeși.

Printre Carliști din Spania domnește mare însuflețire; guvernul ia în fie care zi măsuri severe în contra lor.

Piața.

	Arad	B.-Pesta
Grâu vechi	fl. 8.50	fl. 8.50 p. toamnă
„ nou	„ 8.30	„ —
Cucuruz	„ 8.50	„ 5.50 „ Aug.
Orz	„ 7.50	„ 6.20 „ Sept.
Săcară	„ 7.50	„ 6.35 „ toamnă
Ovăz	„ 7.60	„ 5.39 „ „
Păștăioase:		
Fasole boabe mari albe și rot.	fl. 6.50	—7.—
„ „ „ cenușii	„ 6.—	—
„ „ „ colorate	„ 5.50	—
Linte	„ 10.15	—
Mazere pentru fert	„ 8.50	—9.50
„ „ curățita	„ 15.—	—
Macu	„ 28.—	—
Porci greut. 320—380 kg.	59 1/2—60	cr. p. kg.
„ „ 280—300	59 1/2—60	„ „
„ sârbești	59—	61 „ „

Editor: Anrel Popovici-Barciannu.

Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

199 1-1

Locul de viligiatură Franz Grau

(Oravieza)

Noi am avut puțin privilegiu a cerceta de curând arangiatul loc de viligiatură și scalda dlui Franz Grau cu toate apartamentele, încăperile și arangiamntul lor. Se poate numi cu drept cuvânt un raiu mic, ce Onorabilii concetățeni a creat aici

Chiar dela natură provăzută cu o uimitoare pompă devenită, proprietatea dlui Franz Grau, baia a mai îmbunătățit-o prin un parc foarte frumos ce încungiură stabilimentul, prin procurarea locurilor umbroase pentru odihnă cu un bogat și ochiului plăcut loc de florării, plantațiuni și alte decorațiuni care de care mai cu gust arangiate, pe lângă un miros plăcut de brazi și aer ce vine dela pădure, abundența de apă totdeauna proaspătă dela munte, un mare basen pentru inotat de preste 70 metri lungime și 8 metri lățime, cu dușuri recoritoare, aspect frumos și liber la munți frumoși. Tot atâtea atribute de cari rare băi pot dispune. Aceste ar fi avantajii dela natură și frumseți cari pot recomanda stabilimentul. Cât privește zidirile și arangiamntele, sunt potrivite după pompa ce natura a putut-o da.

Indată la intrare se ridică zidirea restaurantului pentru excursioniștii de aci și din jur, care constă din o odaie mare, culină și locuința pentru restaurateur. Mai departe sus la dreapta se află așa numita „Ferenczudvar“, o zidire cu etagiu, spațioasă zidită după stylul Holandez, cu 20 odăi arangiate cu gust și bine aerizătoare. Odaia de ordinațiuni a doctorului institutului dl Dr. Iohann de Verzar, mai departe bucătăria restaurațiunii, sufrageria pentru viligiatori și oaspeți, încungiurată de o vereandă mare și frumoasă. Toate încăperile, sunt nette și practice arangiate cu sonere telegrafice. Vis-à-vis de „Ferenczudvar“ e așa numita „Márialak“ zidită de mai nainte cu 4 chilii subterane pentru locuit, o sală de conversațiune pentru oaspeți și o mică verandă deschisă tot așa de practic și cu gust arangiate. Mai e de amintit casa de bae, înaltă și mare ce e situată în fața verandei „Ferenczudvar“ unde se află tușurile Kneipiane pentru dame și domni.

Toți bolnavi se vindecă după cura lui Kneip. Ne-ar fi mult a numera aici toate casurile de vindecare.

Pentru nervoși și recovalescenți e viligiatura de vară Grau un institut idilic, liniștit și plăcut.

Măncarea și beuturile sunt excelente, ear' cât privește prețurile lor precum și al locuințelor, scălzilor doctorului și serviciului sunt foarte moderate, precum se pot vedea indicate în prospecte ce se trimite ori cui la cerere.

Un deosebit avantaju mai e și acela că locul e situat așa că e absolut scutit de prav, și poți face preumblări în toate direcțiunile.

Băile Herculane (Mehadia)

(Herkulesfürdő, Ungaria)

STAȚIUNE DE CALE FERATĂ POSTĂ ȘI TELEGRAF.

RENUMITE TERME SULFUROASE ȘI SĂRATE,

CU TEMPERATURĂ TERESTRĂ DE 55° C.

Începutul sezonului la 1 Mai

Loc de cură climatică. — Gimnastică suedeză și masajiu. — Băi electrice. — Hidroterapie. — Rendezvous internațional. — Situațiune admirabilă în valea romantică a Cernei. — Promenade și locuri de excursiune. — Climă favorabilă. — Situațiune scutită de vânt. — Aer ozonic și liber de praf. — Palaturi de băi, hoteluri splendide. — Salon de cură. — Lumațiune electrică. — Musici proprie. — Orfeu (Teatru Variété).

MEDICI ROMĂNI

CONSULTAȚIUNI ÎN TOATE LIMBILE EUROPENE.

Junctiune cu trenul expres și Orient-expres; dela Orșova cu năile dunărene

BILETE CU PREȚURI REDUSE.

174 7-10 FRECUENȚA ÎN ANUL 1897: PRESTE 10.000.

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

OPURI ȘI BROȘURI

Strada Anlich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Anlich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci

PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.